

22 söndagen efter Den Heliga Trefaldighets Dag

Tom Hardts postilla, andra årgången

Evangelium: Matt. 18:15–22.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Den rubrik och det predikoämne, som denna söndag erhållit i evangelieboken, är *"Kristnas inbördes umgängelse"*. De är en välvald formulering, som klart sammanfattar vad dagens evangelium och predikotext handlar om. Dessa två bibelavsnitt utgör ett sammanhängande helt, slutet och början på samma Jesu predikan. Liknelsen om den obarmhärtige medtjänaren och den föregående undervisningen om syndares förmanande och om förlåtelsen *"sjuttio gånger sju gånger"* handlar just om detta, om *"Kristnas inbördes umgängelse"*, och inte om något annat. Denna söndag och dess texter handlar inte om människors inbördes umgängelse, inte om hur vi skall ordna våra sociala relationer i samhället, inte om det, som fyller så många predikanter med den falska förhoppningen att kunna vara socialt relevanta, allmänmänskligt nyttiga och därför allmänt uppskattade. Allting, som sägs i dag, är omgivet av platsbeskrivningen *"Det är med himmelriket"*, av adresseringen *"Om din broder"*. Att på någotsomhelst sätt vilja överföra detta på denna världens rike, på människor i allmänhet, på hedningarna, som inte känner Gud, är att föröda både Guds världsliga regemente och hans andliga regemente, både denna världens riken och himmelriket, både domstol och predikstol. Att lägga förlåtelsen *"sjuttio gånger sju gånger"* till grundval för samhället, att predika Kristi kärlek som ersättning för lagbokens paragrafer, att ersätta den straffande lagen med snällhet, är visserligen en i vår tid alltmer vedertagen lösen, men det är Satans sätt att omstörta det grundläggande faktum, som d.h. Skrift beskriver så: *"Överheten bär icke svärdet förgäves, utan är en Guds tjänare, en hämnare till att utföra vredesdomen över den som gör vad ont är"*. (Rom. 13:4) Att undergräva denna straffande rättfärdighet, denna dömande funktion, med fromlande tal om Jesus och nåden är dock inte bara att öppna portarna för den ondska, som stiger upp ur de stora djupen, utan också att göra Jesus till en brödkonung, att göra honom till en köttslig Messias, att störta honom från hans rätta översteprästerliga tron. Så går både stat och kyrka i kvav med en falsk utläggning av denna dags texter.

Det ämnet *"Kristnas inbördes umgängelse"* har dock ännu mer att säga oss. Den formuleringen och de texter, som den sammanfattar, talar om ett yttre, synligt och hörbart, ömsesidigt och medvetet handlande mellan kristna. Det talar alltså inte om den inre, absolut nödvändiga livshållningen, som Jesus avfordrar oss i annat sammanhang med orden: *"Älsken edra ovänner, och bedjen för dem som förfölja eder, och varen så eder himmelske Faderns barn; han låter ju sin sol gå upp över både onda och goda, och låter det regna över både rättfärdiga och orättfärdiga"*. (Matt. 5:44 f.) Allt detta är inte bara sant utan också andligen livsnödvändigt, men det är inte om detta, som det handlar i dag. I dag handlar det om *"Kristnas inbördes umgängelse"*, om hur jag skall förfara, tala och handla, när *"din broder försyndar sig"*, om hur jag skall göra, när han ropar: *"Hav tålmod med mig, så vill jag betala dig"*, men också när det gäller, att *"han lyssnar ej"*. Kort sagt

- I. som kristna skall vi i Jesu namn ta vår broders synd allvarligt,
- II. vår syndige broder har rätt till gränslös nåd vid sin bekännelse,
- III. vår syndige broder har utan bekännelse rätt till att bindas i sin synd.

I. Som kristna skall vi i Jesu namn ta vår broders synd allvarligt.

Vad vi gör i dessa stycken sker på Jesu befallning och i hans namn. Inte vårt engagemang utan hans är drivkraften, när vi ställer vår kristna medbroder inför syndens allvar, inför följderna av synden mot Guds Lag. Vi får inte rycka på axlarna, inte hålla oss på förnämt och bekvämt avstånd, ty så gör inte Gud. Vi måste både för syndarens och vår egen skuld tala, ty det heter ju: *"Om jag säger till den ogudaktige: 'Du ogudaktige, du måste dö', och du då icke säger något till att varna den ogudaktige för hans väg, så skall väl den ogudaktige dö genom sin missgärning, men hans blod skall jag utkräva av din hand"*. (Hes. 33:8) Ingenting är allvarligare än att gå förlorad, och om detta är det, som det i dag handlar. Vi har att tala Guds Ord till

vår medbroder och medtjänare just som vår medkristne, som med oss gör anspråk på att stå under Ordet och erkänner dess kraft. Det är den broderliga handling, som aposteln beskriver så: "Dem som äro innanför haven I att döma; dem som äro utanför skall Gud döma". (1 Kor. 5:12 f.)

II. Vår syndiga broder har rätt till gränslös nåd vid sin bekännelse.

Allt vad denna söndag beskriver kretsar kring vår syndige broders reaktion vid Guds tilltal genom oss. Den förlåtelse, som han har gränslös rätt till "sjuttio gånger sju gånger", är den förlåtelse, som, väl att märka, ges eller skall ges efter bekännelse, efter bön om förlåtelse, efter ångestropet "Hav tålamod". Det handlar inte, som vi gärna vill, om en förlåtelse ändå, en förlåtelse utan syndabekännelse, en icke begärd förlåtelse. Denna förment storsinta förlåtelse ger inget, räddar ingen. Efter bekännelse däremot har förlåtelsen tyngd och värde. Den skall ges också vid upprepade syndafall, också vid återkommande, trötande och måhända till synes otrovärdiga bättringar, av oss bemötta med det skeptiska "Nu igen?" Härpå

svarar Jesus: "Ja, nu igen" – "sjuttio gånger sju gånger".

III. Vår syndige broder har utan bekännelse rätt till att bindas i sin synd.

Den arma människa, som inte bekänner sin synd, som uppslukas av mörkret har en rätt till att bindas i synden, har en av Gud förlänad rätt att till tecken på sitt värde som evighetsvarelse, som skapad till Guds avbild, bindas vid synden. Syndens hela allvar måste göras klart för denna själ, så att om möjligt hon kan komma till besinning, ja, "för att anden skall bliva frälst på Herrens Jesu dag". (1 Kor. 5:5) Därför hör enligt vår evangelisk-lutherska bekännelse till det andliga ämbetets uppgift att "utan mänsklig tvångsmakt, men genom Ordet utesluta från kyrkans gemenskap sådana, vilkas ogudaktighet är allmänt känd. I detta stycke böra församlingarna ovillkorligen och efter gudomlig rätt visa dem lydnad efter ordet: Den som hör eder, han hör mig." (SKB s. 84) Bakom denna makt står Jesu ord till oss i dag: "Allt vad I binden på jorden, det skall vara bundet i himmelen".

Amen.